

כפר נחום

30.11.84

5. 0N
(1392)

בשבת
הכפר

ה פעם ב " ש ב ל ל י ס "

ומה איך בהם ?

=====

הוועדות שעדיין

לא נמצאו

הצעות שלא הוצעו

רעיונות מעניינים

שלא הועלו

וסיפורים שלא סופרו .

זה הזמן לשנס מתנלים :

יומולדת הקיבוץ

קרב ובא !!

ל .

דו"ח משיבות המזכירות
ושיחות הקיבוץ - א. טולדו

ראיון השבוע - עם קב' "רקפת"

חדשות הכל-בו - מוסר צוות הכל-בו

" שומר אחי אנוכי " - ישראל כרמון

במחיצה אחת - שיחה עם בנימין ב.

מ ל ו ר ון כ ל כ ל י

קורטט הפלא - ליזקה

על פרט, על כלל ובכלל - אביהו

זוית אחרת - צביה גרשוביץ

מסיפורי העגלונים - מוטקה

ה ג ש מ - מ. לביא

רכן המדורים :

מ ר מ ה

ב ר כ ו ת

ת ג ו ב ו ת

ז ו ט ו ת

מ ו ד ע ו ת

ועוד .

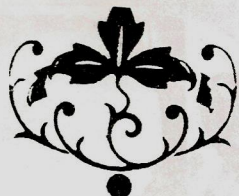
השער - משה סעיד

העיטורים - אביגדור

ההדפסה - יואל דרום

העריכה - ליזקה

דפוס אופסט - דפוס מלאכי

גשם, גשם.

שמעתיו בבוקר כאשר רוב האנשים
 שקועים היו עדיין בשנת שבת עמוקה .
 הוא התמהמה, אך בסופו של דבר הגיע .
 הוא בא בלירוי רוח עזה שורקת שתלשה עלים זענפים
 ופיזרם על דשאים וגינות . שמעתיו גונח ונאנח, יורד בזעף
 וסוחף עמו את שיירי העלים אשר בצידי הדרך . שמעתיו מתדפק
 על חלונות ביתי, מיילל .

הגשם הזה, שכה חיכיניו לו וכה רציניו שימתיך עוד מעט, עד אשר יגמרו אנשי
 המאגר את עבודתם . ככה זה כאשר יש ניגודי אינטרסים : בעוד אנשי המאגר
 _ ובעצם רוב הקיבוץ - התפללו לעוד מספר ימים בהירים, נשאו את עיניהם
 כלפי מעלה אנשים אחרים, בתורם אחרי עננים טעוני מטר .

לפני זמן לא רב ראיתי את הפלחים ממהרים למחוק את הצבע הירוק שבק אי-פה
 אי-שם בשדות, כתוצאה מגשמי אוקטובר . הם צבעו את השדות מחדש, בצבע חום
 עמוק של אדמה דשנה שנשפכה מביך צלחות הדיסקוסים, נקיה מעשבי בר .
 וכעת מוכנה האדמה לקלוט את הגשם והזרעים .

מאז ומתמיד מעוררים בי משטחים עצומים אלה, אדמת מזרע זו נקיה-מעשב ומוח-
 לקת, תקווה בלב . ראיתי את הפלחים זורעים את זרעי החיטה ועוד מעט, אחרי
 גשמי נובמבר, יתכסו השדות בפלומה ירוקה ורכה, כזקנקנו של נער מתבגר .
 מהרו מהרו, הפלחים, עת לזרוע ביך גשם לגשם !

משה לביא

ל ח י ה
 כ ל ה ב ר כ ו ת
 להולדת נחשוך
 בנם של זיוה ואבנר
 אשר בשניר

יש חצרן !

תיקון טעות : ברשימתי "תגובות"
 בעלון האחרון נכתב שאיך חצרן
 בכפר מנחם . מדברים ששמעתי מת-
 ברה, שצביקה תל-אור
 ממלא תפקיד זה, בנוסף לחצרנות בית
 הילדים . עם החברים וצביקה
 הסליחה .
 מ. לביא

המזכירות והשיחה

נמצאים כרגע בשלבי בירור עם המועמדים עצמם .

כמו כן התפתחה במזכירות שיחה על נושא הפיחות שחל במשמעות המעבר ממועמדות לחברות ועל דרכים לצקת יותר תוכן ממשי למעמד החברות .

ועדת בניין בהשתתפות אפרים ואיצלה, נציגי ועדת בניין, נדונו מספר שאלות שהתעוררו בוועדה, הקשורות לבניין בשיכון החדש ושיפוץ שיכונים קיימים .

מכתב מש' הורנר למזכירות הגיע מכתבם של נורית וג'קי הורנר, שנשלח לחברי כפר מנחם ובהעתקים למחלקות החברה, הבריאות, ולמזכירי הקבה"א והתק"ס . כמו כן נשלח המכתב אל מספר חברים בקיבוץ . עיקרו של המכתב הוא ניתוח חברתי של כפר מנחם .

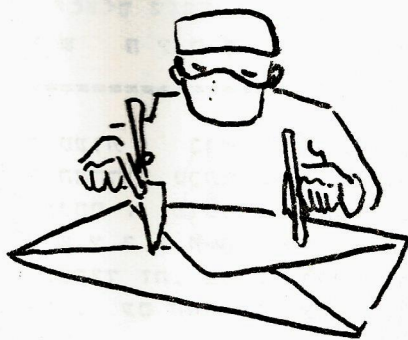
המזכירות קיימה דיון בעניין וסיכמה

א. מבחינת תוכן המכתב וסגנונו, לא יאה לפרסמו בפומבי .

ב. לא להגיב על המכתב .

ג. להודיע למכותבים על החלטתנו שלא להגיב .

פניות אישיות נדונו מספר פניות אישיות של חברים .

בשבילי הכפר מס. 5 , ר' כסלו תשמ"ה - 30.11.84

11.11.84

זאת היתה ישיבה קצרה בגלל הרכב חסר של המזכירות .

מועצת "צפית" המזכירות קיימה שיחה עם הצוות המכיז של מועצת

"צפית" יגאל ב., שרה'לה א., יהודית ש., עמליה ג., יענקלה - בנושא דרך הכנת הקיבוץ לקראת המועצה (סרטון, חוגים, שיחת קיבוץ וצירים למועצה) .

בסיכום הובהר שהמזכירות השתלבה בדיון כשלב בתהליך ההכנה, אך לא על תקן של גוף ממליץ או מחליט . על הצוות המכיז מוטל לגבש ולהביא הצעות החלטה בפני שיחת הקיבוץ לדיון ולהחלטה .

עזיבות המזכירות רשמה לפנייה את הודעתם של ברכה בן טובים וחיים אפרתי - על עזיבתם את הקיבוץ .

18.11.84

אימוץ משפחה יהודית בבריה"מ

לאור הגזירות המחודשות נגד יהודי בריה"מ, פנה ישראל כרמוך - הפעיל בתחום זה מספר שנים - וביקש שהקיבוץ יקח חלק במבצע ארצי ויחליט לאמץ משפחה יהודית בבריה"מ . המזכירות נענתה לפנייה ואישרה את האימוץ . ישראל קיבל על עצמו להיות איש הקשר והאחראי לנושא .

קבלת מועמים לחברות בהמשך למ-סורת שהנ-

הגנו בקיבוץ בשנים האחרונות, הוחלט גם השנה להמליץ בפני הקיבוץ על קבלת מועמדים לחברות, במסגרת ציון יום הולדת הקיבוץ . אנחנו

ש ת י ש י ח ו ת ק י ב ו ץ

19.11.84

11.11.84

ב ח י ר ו ת

=====

ועדת בריאות : נבחרה ועדת בריאות
בהרכב : נחה - רכזת, לידה, שולמית
לפ., אביה, חיים דוד, אליז .

ועדת חיילים : נבחרו שושנה ס.,
מאיר ה., נגה, מריס ק.

מקשר לקב' "עומר" : אפרת פר.

סדרן עבודה : נבחר דודו אלעזרי,
חרף התנגדותו .

ערעורה של רבקה קלנר על בחירתה
לתפקיד של מחסנאית מטבח (בשיחה
הקודמת) - התקבל, ורבקה שוחררה .

לכל הנבחרים איחולי הצלחה בתפקידם !

מ ו ע צ ת
" צ פ י ת "
=====
למרות הרכב חסר מאוד
בשיחת הקיבוץ, נערך
דיון מסכם לקראת ה-
מועצה וכך סוכס :

1. קיבוץ כפר מנחם מתנגד בכל
תוקף להפיכת המוסד החינוכי
לבית ספר יום .
 2. קיבוץ כפר מנחם מאמץ את ההצעה
של פנימיה מלאה מכיתה ח'-י"ב .
- במקרה שאין אפשרות טכנית או פיננ-
סית לקיים החלטה זאת, הקיבוץ ממליץ
לא לתת מגורים במוסד לכיתה י"ב .
כמו כן סוכס לתת חופש הצבעה לצירים
שלנו (62 במספר) במהלך המועצה .

רשם אברהם טורלדו

ב ח י ר ו ת

=====

ועדת מינויים הציעה לתפקיד מח-
סנאית מטבח את רבקה קלנר . רבקה
התנגדה בתוקף להצעה וניסתה לשכנע
את הקיבוץ בצדקת טיעוניה . למרות
זאת נבחרה רבקה בהצבעת רוב .

ר ו ת כ ה נ י ס -

ל פ ע י ל ו ת ח ל ק י ת

=====

בהשתתפות פזי מההנהגה העליונה,
הוצגה בפני שיחת הקיבוץ פנייתם
המשותפת של התנועה ושל רות כ.
לפעילות חלקית של רותי . הכוונה
ליומיים בשבוע בהכנת תכניות עבודה
שיסייעו לשליחם בפעילותם .

כזכור, המזכירות לא המליצה לאשר
את הפניה . בסיכום, השיחה אימצה
את עמדת המזכירות ולא אישרה את
הפניה .

ת ו ס פ ת ז מ נ י ת

ל ד י ו ר ל מ ש פ ח ו ת

מ ר ו ב ו ת י ל ד י ס

=====

המזכירות הביאה בפני השיחה הצעה
עקרונית לתוספת זמנית לדירותיהן
של משפחות מרובות ילדים . בדיון
שהתפתח לא היתה נטיה לקבל את
עמדת המזכירות, למרות הבנת הקושי
ואכן, ההצעה נדחתה ברוב גדול .

ז ר י ת א ח ר ת

לאחר השיחה עם אוכמה על עבודתה בסמינר
הקיבוצים, הובילה אותי סקרנותי אל צביה
גרשוניץ, הלומדת כבר שנה שניה באותו
מסלול קיבוצי של קורס הגננות. ביקשתיה לתאר
מסלול זה מנקודת ראותה של תלמידה, ואלה דבריה:

סוד ההצלחה טמון, לדעתי, באישיותה
של המדריכה, המקדישה תשומת לב לכל
אחת מהתלמידות ודלתה פתוחה בכל עת.
היא גם מתאמת ביך המורים, מקפידה
על רמת לימודים נאותה ושוקדת להגיש
את מיטב החומר הלימודי לתלמידותיה.
נוצר איפא יחס הדוק עם המדריכה
ומאידך נקשרו קשרי חברות טובים ביך
התלמידות לביך עצמן.

לסיכום אפשר לומר, כי נפרצה דרך
לקיום סמינר ייחודי לחברות קיבוץ,
שרובן ככולן באות עם מוטיבציה חזקה
ללמידה רצינית, המחייבת רמת התייחסות
שונה מזו שבכיתה מאוכלסת בנות
צעירות, שזה עתה נפרדו מספסל בית
הספר התיכון.

אני אישית מרוצה מרמת הלימודים בכל
התחומים, ואם להוסיף את האוירה
החברתית הטובה, הרי אפשר לומר שמצב
זה מאפשר להפיק את מירב התועלת
מהלימודים במסלול זה.

צביה ג.

(מדריכתה של צביה היא יעל
מקיבוץ עינת ואילו אוכמה שלנו
מדריכה את כיתה הגננות שנה ב').

כבר בתחילת דרכי בסמינר חרויתי
חוויה מיוחדת. היה זה מפגש
מחודש עם בית האולפנא שבמסגרתו
ביליתי 4 שנים יפות בבי"ס תי-
כון הקרוי "מכינות פדגוגיות".
שמחתי לחזור למקום שלבש בינתיים
צורות חדשות, אבל עובדים רבים
מימי לימודי הקודמים עדיין פעלו
במקום. התאקלמותי היתה, איפא,
מהירה וטובה.

למזלי התקבלתי מייד לשנה שניה
ובכך פסחתי על כיתה א' המתקיימת
עדיין במסגרת הכללית. זה זמן
רב הורגשה אי-שביעות רצון של
תלמידות הקיבוצים מכיתה מעורבת
זו, שבה העירוניות היוו רוב.
לכן חיפשו אפשרות להפרדה,
לפחות בשנה השניה. כיום המסלול
הקיבוצי עונה בהחלט על הצרכים
המיוחדים של חברות קיבוץ הבאות
לסמינר עם נסיון חינוכי ובגרות
אישית, שתורמים ללא ספק לאוירה
הלימודית והחברתית כאחת. קלטנו
אפילו שתי בנות, שמסיבות אישיות
עברו אלינו מ"אורנים", ולפי
עדותן המעבר משביע את רצונן.

תנאים

עקיצה מיותרת לחלוטין

השנה הוחלט ב"צפית" על מפעל מחוייבות קהילתית לכל חניך, החל מכיתה ט' ועד י"א. במסגרת הזאת החניכים מקבלים על עצמם פעולה התנדבותית בכל שטח שהוא בקהילה. הם יוצאים בכל יום ד' אחה"צ, ע"ח זמנס החופשי, לקרית גת, לסגולה ולאשקלון.

בקרית גת ובסגולה הם מפעילים תלמידים בבתי ספר - במשחקים, בעזרה בהכנת שיעורי בית, ואף מטיילים אתם ועוד.

באשקלון מגישים עזרה בבית החולים.

במסגרת המיבצע הזה הם גם קיבלו על עצמם לעזור לחברים ותיקים בקיבוצנו, הזקוקים לכך - בעבודות בגינות הנוי. מזה מספר שבועות הם "משתלטים" על השטחים, ובהדרכתם של פיצ'ון ושני המחנכים - עמוס אפרתי שלנו ואיתן גינזבורג מגל-און - מבצעים את כל העבודות הדרושות בגינות החברים.

לפי התגובות שני הצדדים מרוצים מאוד: הצעירים עושים את עבודתם ברצינות, מתוך הרגשה שעזרתם חיונית, הם גם מתקבלים יפה מאוד ע"י החברים, דבר שגם הוא תורם לשביעות רצונם.

צ פ ר ר ה ג

השבוע עקבתי מקרוב אחרי עבודתם של רונן מחצור וצור מגת. הם ניגשו ממש בהתלהבות לביצוע העבודה שהוטלה עליהם. שאלתי את הבנים, מה הם מרגישים כשהם עובדים בגינות של "זרים". זה כף לעבוד קצת, אמר צור, וזאת גם עבודה נחוצה. הוסיף רונן: ושנית - שעות העבודה האלה באות למלא חלל ריק שנוצר בשעות אחה"צ.

אכך, שילוב נאה של רעיון

עזרה לזולת - עם חיזוק

ערר העבודה לשמה.

ל

בעלון האחרון קראנו עמוד שלם של חרות-דעת מכמה וכמה חברים על העלון, שזה עתה התחדש. טבעי הדבר שכל אחד מבטא את דעתו ומזווית ראייה שלו, לפי טעמו ורוחו. עם זאת אפשר בהחלט למצוא מכנה משותף לכל המשתתפים, המתמצה במשפטים: "אני מאוד נהנה מהצורה החד-שה", "רמת העלון עלתה מאוד", "העלון בהחלט טוב, מעניין, ממצה".

איך להביך מהנאמר עד כה שאין מקום לדעות אחרות, בסממנים שליליים. הביקורת תופסת מקום מכובד במיגזרים שונים של חיינו, והיא בהחלט רלוונטית, אבל בתנאי שהיא שקולה עניינית ורחוקה מגסות רוח.

ולגופו של עניין. באותו עמוד אנו קוראים את דברי אחד החברים הפותחים ב"כל הכבוד שהעלון שוב יוצא ועוד בדמות נאה כזאת" והסיפא: "אני גם הייתי מעדיף שהעורך ידובב יותר את החברים ופחות את עצמו".

האומנם? מי אינו יודע ואינו רואה את המאמצים ואת ההתרוצצות של העורכת מחבר לחבר כדי לדובב אותו לכתובה בעלון! עד כאן אפשר ליחס לאותו חבר תמימות, אבל בשלוש המילים האחרונות שלו הוא עובר את גבול הביקורת הנסבלת: "...ופחות את עצמו" - זו שחצנות, רעות-רוח, עוקץ מעליב ומכאיב שמקומו לא יכירנו בתוכנו. לכך התגובה וההתראה: לא לזרוע שנאת חינוס בחברתנו, מה גם שאין כל בסיס עובדתי לדברים שנאמרו.

ז . א .

ח ד ש ו ת ה כ ל - ב ו

עד השעה 11.30. כאשר הכל-בו נפתח
עד 14.30 (ביום ר' גם מ-19.30 עד
21.00. זה ימנע הכנסת העובדים
ללחץ ומצביח לא-נעימים.

*

עם התווספם של 18 חברי גרעין "כפרי"
גדל לא רק מספר מקבלי השירות אלא
גם תדירות הקניית של הקונים. דבר
זה נכון גם לגבי נוער ומיסדניקים.
מכיוון שהמקום צר ויש לנו רק קופה
אחת, נוצרים תורים ארוכים. מצב
זה יבוא על תיקונו רק כשיהיה לנו
מקום מרווח יותר יחד עם צוות מתאים
(בגודלו) וקופה נוספת. עד אז -
אנא התחשבו במצב והיו סבלניים!

*

במשך השנה שעברה קיימו עובדי הכל-בו
22 ישיבות צוות רשמיות. סדר היום
לפגישות אלה כולל בדיקת המאזן החוד-
שי, החלטות על קווי פעולה, הצעות,
בדיקת הצעות קודמות וכו'. תוכן
הדיונים נמסר בקיצור לרכז המשק
בכל חודש.

חברים מוזמנים להגיש לנו הצעות.

אנו נתייחס לכל הצעה ברצינות

ונשתדל ליישמה אם רק יהיה

אפשרי ורצוי.

חברי צוות הכל-בו

כתוצאה מעליית האינפלציה נשחק
ערך האגורה והחלטנו להוציאה
משימוש בכל-בו. כך נוהגים
גם ספקים רבים.

הפקדון על בקבוקים ומיכלים
הוא כדלקמן

בקבוקי משקאות קלים	15 שקל
מיכל פלסטיק	" 100
מיכל פלסטי לסבון	" 150
ארגז פלסטי	" 100

איך פקדון על בקבוקי יין או
משקאות חריפים

חברים מתבקשים להחזיר מיכלים
שיש עליהם פקדון, אחרת נאלץ
לקנות בקבוקים חדשים וזמחיר
הפקדון עליהם עולה בהתמדה.

*

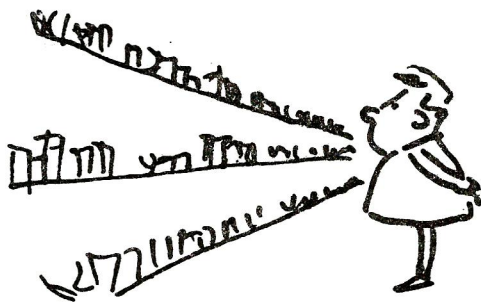
בסוף השנה שעברה נשאר בכל-בו
סכום כסף, כ-550,000 שקלים,
מהנחות שקיבלנו מספקים. עובדי
הכל-בו החליטו, באישור רכז המשק,
להוציא כסף זה על שי לחברים,
במקביל לשי שהוגש ע"י ועדת חב-
רים. אנו מקווים כי השי היה
שימושי והחברים נהנו ממנו.

*

הקיבוץ הארצי מציע לפתוח את
הכל-בו לחברים שלוש פעמים
בשבוע במשך היום ופעם אחת
בערב או לפנות ערב.

הכל-בו שלנו פתוח 6 ימים בשבוע
ופעם אחת בערב. זה אנו עושים
בגלל היותנו מוגבלים במקום.
אנו מקווים שבצורה כזאת אנו
מגיעים לרמת השירות המוצעת.

אני זקוקים לשעות הבוקר כדי
להכין את הכל-בו ולמלא את מדפיו
לכן אני מבהשים מאוד כי חברים
לא יבואו בשעות שהכל-בו סגור
לערוי את הנייתיהם נא להכרות

מסיפורי העגלונים - קשר כביש 1944-1947

יְמוּלַדַת הַקִּיבוֹץ

כל החושב, שקשר כביש הוא פרי "המצאת" שנות ה-80, הרי הוא טועה טעות גדולה. המושג נולד יחד עם הקיבוץ, בחורף הראשון לקיומו, כי אותם שבעה ק"מ שהפרידו את הקיבוץ מן הכביש הראשי, היו הופכים לבוץ סמיך ובלתי-עביר. מראה עגלות רתומות לפרידות או סוסים, שקועות עמוק בבוץ זה - היו למחזה שכיח.

מספר לנו מ ר ט ק ה :

הגעתי לכפר מנחם ב-1942. כביש לא היה עדיין והיציאה לכביש הראשי התנהלה באמצעות עגלות וסוסים. שני תפקידים נטלתי על עצמי - לפי עונות השנה. בקיץ הייתי אורוותן ושומר שדות, בחורף נהגתי בעגלתי, ששימשה גם קשר כביש. הדרך למסמיה עברה בכפר טינה ובית הנפח.

בחורף 1944, בחודש דצמבר, יצאתי למסמיה, כדי להביא את האספקה שהיתה מגיעה אותה עת אל חאסאן מהבנזין. רתמתי את "אדום", שברכו נפוחה היתה תמיד. בדרכי חזרה לקיבוץ ירד גשם חזק והעגלה שקעה בבוץ. מזלי שהייתי קרוב לטינה והערבים השכנים יצאו לחלצני. בעזרתם הגעתי בשלום הביתה. בהגיעי פרקו מייד את המטען והתברר, שחסרה חבילת ממתקים, שהיתה מיועדת למשפחת ויליץ, לרגל הולדתו של הבן אסף. מיהרתי להודיע לזאב פ., המוכתר דאז, ויצאנו ברכיבה לטינה לחפש את החבילה. ה"אבידה" הוחזרה בשלמותה ויום ההולדת של אסף לא הופרע, אבל רק כעת מביין אני את הימשכותו של אסף למשטרה.

סיפור זה מובא לעיל, כדי לשמש דגם לסיפורים רבים על נושאים שונים, שיסופרו בעלוץ החגיגי של יומולדת הקיבוץ. הזמן קצר - התחילו לספר!

בשבילי הכפר מס. 5, ר' כסלו תשמ"ה - 30.11.84

" ש ו מ ר א ח י א נ ו כ י

אין אנו יודעים בדיוק מה עלינו לעשות . אבל יודעים אנחנו כי עלינו לעשות דבר-מה . כיהודים, המשימה שייכת לנו ורק לנו . כי זולתנו, זולת העם היהודי, איש לא ייזום פעולת עזרה למען יהדות ברית המועצות .

גם אין לדחות את התייחסותנו לצרה . שלטונות בריה"מ "מטפלים" ביהודים המבועים רצון לעלות ארצה . יש מי שחושב יום-יום אך להגביל, גם לאסור, או סתם לרדת לחייהם של יהודים הרוצים למצוא קשר עם ארצם, עמם או שפתם . ואומנם העוסקים ברדיפת יהודים אלה "מצליחים" במשימתם .

יהודים רבים בברייה"מ נמצאים במצוקה ב"עוון" הגשת בקשה לעלות לארץ, וגם בגלל הוראת השפה העברית . ביניהם נמצאים במאסר . רבים פנו להיתר עליה, נתקלו בסירוב והוצאו מייד ממקום עבודתם . אלה חיים מן היד לפה - בדוחק . מהם חיים כך כבר שנים רבות, וכותב אחד מהם, יוסף :

" נולדתי בלנינגרד לפני 28 שנים . כל הרוצים לצאת מברייה"מ יש להם רשות לבקש על יציאה (זאת אומרת יש להם רשות לקבל סירוב) פעם בחצי שנה . גם אני קיבלתי סירוב מספר פעמים . במקצועי אני מהנדס, אבל עכשיו אני עובד בשמירה : אני שומר לילה . העבודה הזאת לא כל כך טובה, אבל היא נותנת לי אפשרות ללמוד וגם ללמד . בשנה הזאת, ב-אולפני, יש לי שלוש קבוצות ובהן כמעט 30 תלמידים . חלום שלי שתלמידי יעלו ארצה, יידעו עברית יותר טוב ויוכלו להיקלט ולהתחיל לעבוד מהר יותר " .

58

עד כאן המילים של יוסף . מ"סירובניקים" אחרים מתקבלים מכתבים דומים .

חשוב מאוד כי יהודים ברוסיה, המחפשים דרך אלינו, לא ירגישו עצמם בודדים חשוב כי ניצור עמם קשר . כשלב בפעילות זו, החליטה אמנם המזכירות שלנו כי נאמץ משפחה או בודד במצוקה וניתן להם להרגיש כאילו הם חלק מקיבוצנו . כמובן שאנו עומדים כולנו, כאיש אחד, מאחורי החלטה זו . נוסף על כך אפשר ליצור קשר אישי מכתב עם משפחה או בודד

כל חבר המעוניינים להתכתב, מתבקש לפנות אלי אני מבטיח לכל אחד כי לא יצטער על התכתבות זו . אם אמנם יצליח ליצור קשר

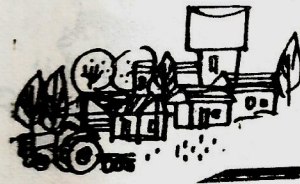
כל מילה מן הארץ המגיעה ליהודי בבריה"מ, מוסיפה לו עידוד וכוח. לדעתי, חשוב במיוחד שיהיו ליהודי רוסיה קשרים עם התנועה הקיבוצית.

י ש ר א ל כ ר מ ו ן

ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש ש"ש

כ ד י ל ז כ י ר . . .

בעלון מס. 4 פרסמתי הצעה למתן שמות לשכונות - נרות המגורים בקיבוץ. ציפיתי לתגובה, והיא לא הגיעה.

כהמשך להצעתי הקודמת ברצוני לצעוד יחד אתכם צעד אחד קדימה - ומנסה להצמיד שמות של ממש לשכונות.

השמות הם פרי דמיוני האישי ואינני מצפה שיתקבלו כלשונם. אני כן מצפה - לתגובתך-הצעתך במקומית, השגותיך בעניין וכו'.

הנה לפניכם השמות - הגישו בהקדם את הערותיכם !

1. שכונת שיכונני הרכטרים-לשעבר (הגבעה הצפונית-מערבית) תיקרא בשם שכונת הר אשורנים ;
2. שכונת האמפי' המשופצת, בין שכ' הראשונים לגבעת הילדים, תיקרא שכונת האופק הפתוח ;
3. גבעת בתי הילדים תיקרא : גבעת השמחה ;
4. כל השכונה שמדרום-מערבה של גבעת השמחה, הכוללת את בתי הנעורים, האשקוביות וכו' תיקרא : שכונת העתיד .
5. שיכון ו' ייקרא בשם גן הסלעים ;
6. שכונת בית הספר : שכונת השוברים ;
7. שיכונני ב' וג', כולל שני הבתים החדשים של משתכני שיכון א', ייקראו בשם שכונת השדרה ;
8. השיכון בדרך לספארי (מצד דרום) ייקרא דרך *הספארי .
9. השיכון החדש שבין שיכון ג' לכביש הרפת : שכונת הפרחים ;
10. השיכון המזרחי מן הספארי ועד שכונת הפרחים ייקרא בשם יערות הגבעה .

כאמור, כל השמות ניתנים לשינוי, הכל תלוי בכם .

ל י ז ק ה

בשבילי הכפר מס. 5 , ו' כסלו תשמ"ה - 30.11.84

ק ו ר ט ט ה פ ל א

ל מ ר י ס - חברתי מאז

שני זוגות ישבו זה מול זה - וניגנו . לכאורה לא היה שום קשר ביך הארבעה . כל אחד מהם יצק לתוך הכלי את אישיותו, חינוכו ועברו . שרשיהם במקומות רחוקים זה מזה והבדלי הגיל ניכרים בפניהם . מה איפא מקבץ אותם מדי שבוע ? מה גורם לרעד המתואם וההרמוני של מיתריהם ? מה מדליק את ניצוץ האושר בעיניהם ומסיר ביד קסומה את מחסומי הזרות ?

לרגע נדמה כי נעלמו טרדות היום, צער גידול בנים ותופעות הלוואי של עידננו הקשוח . המוזיקה ממלאת את החדר והצלילים העדינים מזכים את הנוכחים בחוויה רוחנית נדירה . בזכות ה"יחד" התמים הזה נשמנו אור הפסגות ורפיון של עונג פשט בכל .

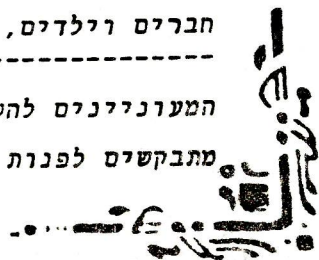
פתאום נטשטה ראייתי . זכרונני העבירני אל ימי הילדות השלווים, הרחק מכאן . בגנה העברי של ניוטה היינו יושבים במעגל וילדה קטנה, ענודת סרט גדול בשערות ראשה, אחזה בכינור קטן, כמעט צעצוע, ופרטה מנגינות, כשאביה מחזק את ידיה הקטנות . מאז ועד היום נמשכה נגינתה .

דרכינו נפרדו ושוב נפגשנו כאן, אחרי המלחמה . כשראיתיה עם הכינור, נפלו כל המחיצות . הצלילים קשרו את העבר עם ההווה וידעתי כי עדיין קיימת ידידות של אמת . ידידות שאין לה תחליף .

ל י ז ק ה

חברים וילדים, אמנים ואומנים ובעלי תחביבים
 המעוניינים להשתתף בתערוכה שתתקיים לכבוד יום הולדת הקיבוץ
 מתבקשים לפנות אל נ ג ה או א פ ר ת .

משק הילדים - מפני הילדים

בביקורי בטפארי, אני פוגשת מדי פעם קבוצת ילדים המטפלת בבעלי חיים. שם נודע לי מפני הילדים, שהם מקיימים משק חי בו הם לומדים לטפל ולהארוג בעלי חיים שונים. זה לא משחק, אמר לי פעם ילד, זאת עבודה ולפעמים אפילו די קשה. אבל אנחנו אוהבים אותם ומוכנים לעבוד אפילו כשזה לא כל כך נוח.

אחרי שיחה קצרה זו היה לי רצון להיפגש עם הילדים, כדי לשמוע פרטים רבים יותר מעבודתם ולהרגיש מקרוב מהי המטרה החינוכית המושגת מפרוייקט משק הילדים. השבוע הזמנתי את עצמי לקבוצת "רקפת", כדי לשמוע, להתרשם, ואולי לסכם אי-אלה דברים.

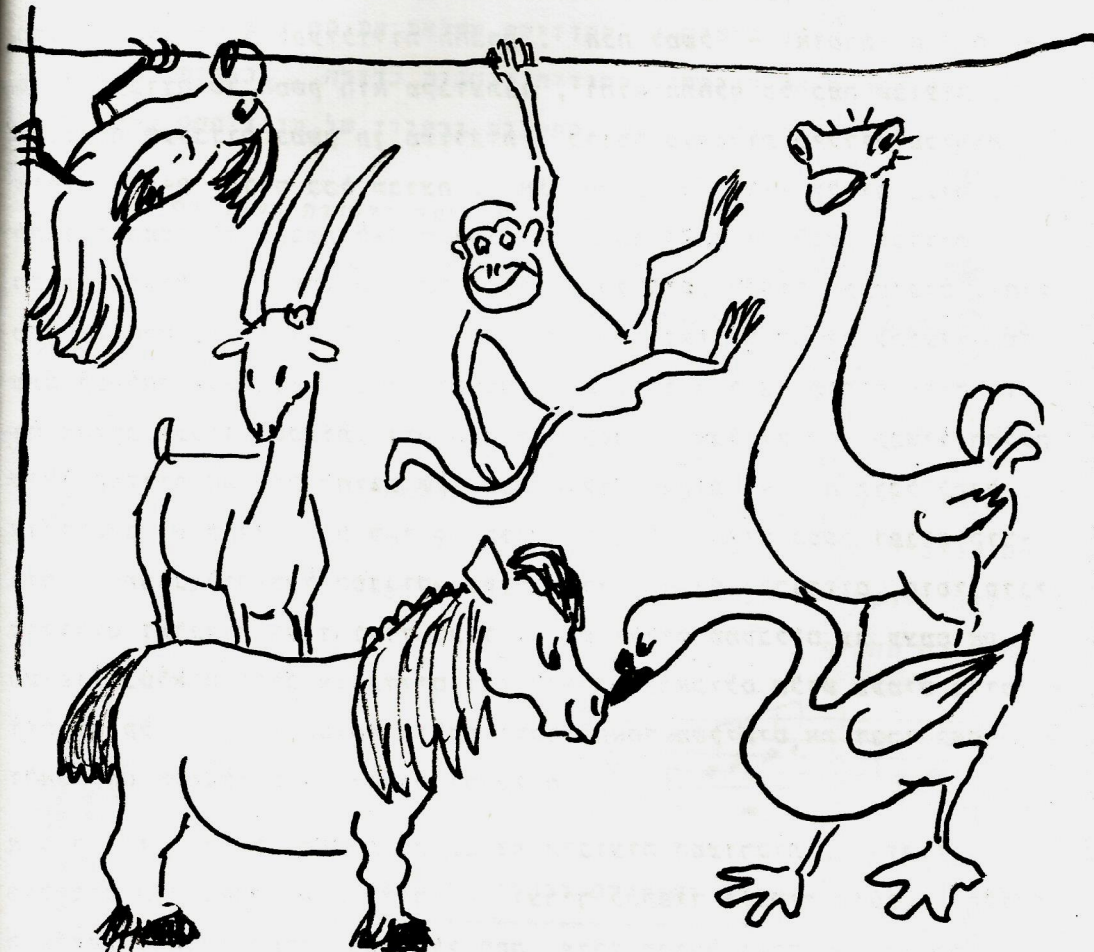
קבוצת "רקפת" היא הקבוצה הבודדת בחברת הילדים, לכך מוטלות עליה חובות רבות יותר לפעילויות החברה. הנה למשל - אומרת הדס - סדרן העבודה של המשק הוא מקבוצתנו, והוא מתחלף כל כמה שבועות. הקבוצות שעובדות במשק הן מעורבות, כלומר מורכבות מילדים מכיתות שונות, 8-9 ילדים בכל קבוצה. אלה מתחלקים ל-2-3 ילדים בענף. הקבוצה המעורבת נקבעת ל-5 שבועות. במשך הזמן יש לבצע עבודות רבות נוספות, חוץ מהזנה, כמו: ניקוי כלוויס, שקתות, פעמונים. חוץ מזה יש אפשרות לקבל בעל חיים לגידול אישי ואז זה מחייב להוציא מדי פעם למלאה שעל הדשא, כדי שיתחמם בשמש. ונדב מוסיף מייד שזה גם מחייב לעבוד בשבתות, וזה כבר קצת קשה. אבל יש לנו עכשיו החלטה שילד המזניח את בעל החיים שלו במשך שלוש שבתות - לא יוכל לקבל אותו שוב לטיפולו. קרייז מונה את בעלי החיים במשק ופניה קור-נות: תרנגולות מכל הסוגים, צפורי נוי, תוכים וברווזים, סוסי פוני, ברבורים וארנבות ועוד ועוד ועוד. יש ילדים שמקבלים על עצמם את הטיפול בטלאים רכים או גדיים ואז חייבים להאכילם שלוש פעמים ביום - וזה לא קל. - השיחה קולחת ודברי האחד משלימים את דברי האחר ולאט לאט מתקבלת תמונה שלמה ומרנינה.

אורי, למשל, משבחת את עבודת הקבוצות המעורבות. ניקוי הכלובים הוא באחריות הילדים - וצריך להקפיד ולנקות היטב. חלוקת התערובת והאוכל האחר, כמו עלי חסה, אורז מבושל ועוד, היא יותר נעימה. כמו כן אנו גם אוספים ביצים ומעבירים למדגריה.

ז י ר מוסיף על החוג המטפל בפונים ר מ י ה מסבירה כיצד מדגירים
ו ט ל מספרת על הבבון המציק לבבונה ו ש י ר ה מדגישה את שיעורי
הביולוגיה הניתנים במסגרת העבודה במשק הילדים ו ה ד ר מסיימת בחדשות
המשק ומספרת על צבי המים שהגיעו למשק מתל-אביב חינם איך כסף ו ס י ר
לא שוכחת להזמין את החברים שרוצים לראות אותנו בעבודה - יבואו נא ב
השעות 10-11 בימים רגילים ובשבתות מ-8.30 עד 9.30 .

התמונה המתקבלת מן האינפורמציה החיה בצירוף התרגשות הילדים, היא ממש
נפלאה . הילדים חיים את הנושא וגאים על כך שהם שותפים למפעל גדול .
כתבי - קראו לסיום - שכולם עובדים יפה, אבל "רקפת" הטובים ביותר .
אז כל הכבוד ל"רקפת" - ולילדים כולם !

שוחחה ורשמה ל י ז ק ה

בשבילי הכפר מס. 5 , ר' כסלו תשמ"ה - 30.11.84

חומר

ע ל ה פ ר ט ע ל ה כ ל ל ו ב כ ל ל

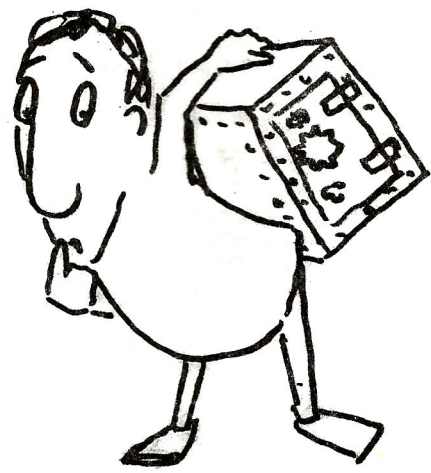
למחשבה

המילה סוציאליזם יש בה משהו מן ה"קדושה" בבחינת "לא תישא שם הסוציאליזם לשוא". נכון להיום "הורדנו פרופיל" וכבר לא מרבים לדבר על "זה". אבל עדיין יש מעין הסכמה שבשתיקה. הסכמה ש"אנחנו מאמינים בסוציאליזם". מותר לומר, וזה אפילו נשמע די אינטליגנטי, שיש פגמים וכשלונות במימוש הסוציאליזם. אבל הסוציאליזם עצמו - הרעיון - נותר שלם, בו אין פגם! אין בכוונתי להתייבב בשער ככופר בעיקר, אבל נדמה לי שהחיים בקיבוץ - "גן העדן הסוציאליסטי" - מלמדים שיש בעיות גם ברעיון עצמו, או לפחות בהתאמתו לבני אדם... ברצוני לשים את האצבע על ה ש י ו ר י ו ך (שהוא ללא ספק מעיקרי הסוציאליזם) ועל אפשרות מימושו.

השיוויון נתפס כ"ערך הומני", אבל אינו "טבעי" ואינו עובר כנראה עם חלב האם. צריך לכפות אותו, אם ע"י פיתוח משמעת אישית ומצפון תנועתית, כלומר ע"י "אני עליון" קשוח, ואם ע"י נוהלים ותקנונים.

צורך זה ב"כפיה" הוא בעיני פגם אימננטי (מצוי במהות הרעיון) בשיטה. כי הכפיה מתנגשת בערך אנושי אחר - החופש. (ועל החופש "לא שווה" ליותר, אפילו למען השיוויון). התנגשות זו היא די "קטלנית": הצורך להעדיף ערך אחד על פני השני לא רק שהוא מעמיד דילמה קשה, ערכית ומעשית, אלא שהוא מותיר לעתים קרובות טעם מר כלענה בבחינת או ש"הרסת את השיוויון" או ש"נכנסת לאנשים לתוך הגשמה", "כיסחת אותם, יעני". בחיי היום-יום שלנו אנו נקלעים לעתים קרובות אל תוך הדילמה הזו.

א. מקורות חרץ:
אדם, חבר קיבוץ, "יש לו" - ולא מדובר בתקציב אישי מצטבר אלא במשהו "רציני" מבחוץ (ירושה, דירה, חסכון מימיט טובים וכו'). חבר קיבוץ זה צריך מצידו לענות על כמה שאלות קשות: האם הוא בסדר? האם הוא צריך להגיד? והעיקר - האם הוא חייב למסור את הכסף או לא?

והקיבוץ - האם הוא יכול לסמוך על האמוץ... האם נכון והאם מותר "לבלוש" אחר חברים, ואולי להיעזר במשרד חקירות... והאם "להעיף" חברי קיבוץ בעלי כיס נפוח ? קשה מאוד לכפות את השיוויון בתחום זה, כפייתו מחייבת "טרור", אבל הוויתור על יישור הקו וסגירת פער ההכנסות בין העשורונים השונים, הריהו פוגע בהעקרון, כלומר ב"ציפור הנפש".

ב. ב נ י ה פ ר ט י ת : אדם מטפל קצת בביתו - בונה סככה, סוגר מרפסת, מזיז קירות... בדרך זו הוא מרחיב את "צווארי הבקבוק" הלוחצים עליו בבית, וגם מוסיף משהו מטעמו האישי לביתו-מבצרו. מי עושה את זה - מי שיש לו "ידי זהב" ואולי גם "ידי כסף".

האם צריך הקיבוץ להתערב ולמנוע ממנו את פריצת הקירות ו"פריצת הגדר" ? ייתכן שכן !! אלא שלשם כך צריך "המימסד" להיות ערני ו"לעמוד על המשמר" ולהילחם ! נראה לי כי במלחמת התשה זו, לאורך הזמן, תהיינה "ידי הזהב" של היוזמה הפרטית על העליונה.

56

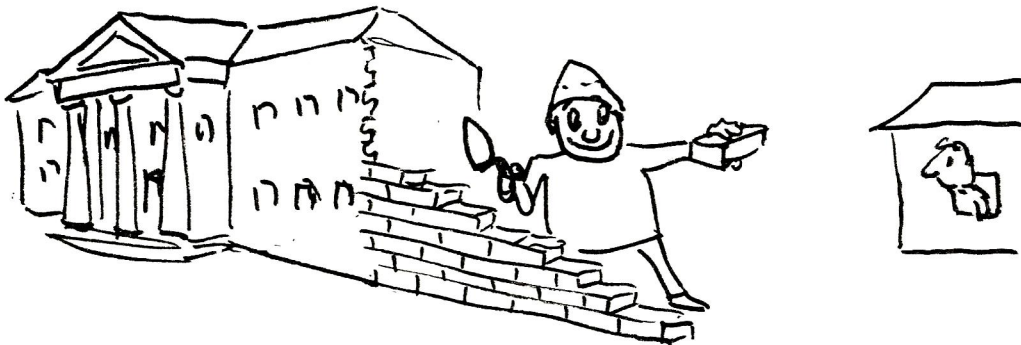
אלא שבכך לא די. מה קורה כאשר חבר אחר, שאין לו ידי זהב, אך גם הוא רוצה "לסגור", "להזיז" או להכניס את המקרר ? חבר כזה פונה באופן טבעי למוסדות ומבקש בסך הכל שיעשו לו רק את מה שהנ"ל עשה בעצמו.

המוסדות בבעיה, שהרי אם מאשרים לאחד, יהיה גם עוד אחד...ועוד... בקיצור, זה כבר עניין לתכנית השקעות ! ואם עוד נוסיף לכך שהמבקש אין לו אמנם ידי זהב, אבל יש לו "לב זהב" והוא נותן את נשמתו לקיבוץ - אז אם זה לא נורא, זה לפחות "לא נעים".

אין, לדעתך, תשובה "נקיה" לדילמה הזו, לא ברמה התיאורטית ובוודאי לא ברמה המעשית. ואם יש תשובה, הרי היא אותה נחמה המתלווה דרך קבע להשלמה עם המציאות - שאין בה רק צבעים ורודים.

א ב י ה ו

א' ומה

14.11. חזר "מועדון גיל הזהב"
לפעילותו השוטפת . כל
הברכות ל פ ר נ י ה !

הפגישה הראשונה נועדה להיכרות עם
ש ל ו מ י ג ל ב ר ע , הרופא החדש
שלנו . אנו מאחלים לו עבודה שקטה
- ולעצמנו נאחל מפגשים נוספים עם
שלומי במועדונים למיניהם .

20.11. שוב זימן לנו "מועדון
גיל הזהב" חוויה מיוחדת
במינה . הסבנו יחד עם חברת הנוער
"ערבה" ושוחרנו על אתמול, היום
ומחר . אני חזרתי בדמיוני לאותם
ימים רחוקים בהם התחנכו בתוכנו
שלוש חברות נוער בעת ובעונה אחת,
כל קבוצה באה מפילות שונות בעולם ,
בלי שפה, קצתם אף בלי משפחה .

בני "ערבה" הם ילידי הארץ, שפת אמם
עברית ושפתם נמצאת מרחק שעה או
שעתיים מזיעה מכאן . נוער זה חי
והתחנך בארץ ושוהה איתנו כבר שלוש
שנים, ובכל זאת לא נזדמן לנו
להכירו מקרוב .

הם סיפרו בגאווה על הישגיהם ועל
שינוי תדמיתם בעיני בני המקום .
הם שיבחו את החינוך הקיבוצי והעריכו
את היתרונות בחיי הקיבוץ לעומת
"מקומות אחרים" . שמחתי לשמוע שטוב
להם כאן ושהרגשת הערך העצמי גבוהה
למדי . כמעט אמרתי לעצמי שכל
התיאורים הם אפילו קצת יפים מדי,
אבל בכל זאת טוב להאמין, שעדיין
יש בנו הכוח לחנך לערכים ולהעניק
לנוער המגיע אלינו הרגשת בית וחדוות
נעורים . ובאשר לעתיד - ימים
יגידו .

חן חן ל ע מ י ר ה ו ל ג י ל
על מסירותם הרבה . הם יוכלו להת-
ברך בדברים שהשמיעו חניכיהם ול-
צפות להמשך מוצלח !

13.11 השקנו כוסיות עם לורה
ועטרי לציון נישואי
ד י נ ה ו י ר ון , המשתקעים
בבית זרע . אז שיהיה במזל טוב !

13.11 סרט השביע היה משעשע
מאוד פתאום חזרן אלינו
כל השחקנים האהובים משנות ה-30
וה-40 כשהם צעירים יפים כמו אז
- זה קורה רק בקולנוע !

14.11. קבוצה ראשונה של מבקרים
יצאה לתערוכת האמר בירד-
שלים, חזרה נלהבת מן הביקור וממ-
ליצה לכל האחרים שטרם זכו
לראותה - אל תחמיצו !

12.11. נערכה אזכרה ל מ ש ה
א ס פ ז"ל ביום השנה,
לרגל נילוי המעבה .

לא הבטחת להעבירנו
את היס בחרבה
אף תורתך לא היתה
כלוחות הברית .
דרך ארץ לימדתנו,
אהבת העץ
והפרחים בשדות .

עמך חזרנו
אל חיק יהדותנו
מארץ נוכריה וזרה .

אשרי כי היית לי
כאבי ומורי -
וזכרוןך לי
כזוהר הרקיע .

ג ב ר י ג ר ו ס
מהחברה ההונגרית
"מבקיעים" שמשו
היה מדריכם

במחיצה אחת - עם בנימין

מי שאיננו זוכר את הימים, בהם היור הזבובים מיטרד בלתי-
 נסבל בחיינו - לא ירגיש כראוי את הרוחה האקולוגית
 לה זכינו בשנים האחרונות, הודות לטיפולו הנמרץ והיעיל
 של בנימין - נושא לקנאת קיבוצים רבים ! ויש במה
 לקנא ! בלי זבובים ויתושים וכל מיני מרעין בישיך
 אחרים, החיים נראים אחרת. אלא שאנו מתרגלים לזה מהר
 וחושבים שהכל היה כך מאז ומעולם. אל תבינו אותי שלא
 כראוי : בנימין איננו מצפה כלל להערכה או תודה כלשהי
 על מעשיו אלה, הוא רק דואג לבאות, שלא יתקלקל חלילה
 המצב אליו הגענו.

אז מה בכל זאת לוחץ עליך ? , שאלתיו כבדרך אגב .

בדרך כלל - עונה בנימין - אני נהנה מהבנה ושיתוף-פעולה מצד הציבור .
 אבל העבודה שלי קשורה לכל פרט, ולפעמים מעשה בלתי-מחושב אחד, אפילו של
 ילד, עלול לקלקל עבודה של שנים. אני מוכרח אפא לפקוח עיניים לא רק על
 הנעשה בתוך הקיבוץ, אלא לפעמים אני מרחיק לשדות ומוצא "שלל רב" של פגרים
 למיניהם, שנזרקו מבלי לקחת בחשבון את התוצאות .

בשעה זו מדאיגה אותי מאוד בריכת החמצון שלנו . בבריכה כזאת מוכרח להישמר
 האיזון הביולוגי . 3 ריסוסים בשנה ושמירה על מפלס נמוך של המים עשויים
 להבטיח איזון זה, אולם כשזה לא נשמר - האיזון מופר ובריכה זו מזדהמת,
 מפיצה ריחות רעים וגורמת להופעת יתושים . כשאני פוגש בחצר ילדים עקוצים
 אני מתרגז וזה ממש כואב לי, כי בסכומים קטנים ודאגה מינימלית אפשר היה
 למנוע זאת . אם הדברים אינם נעשים בזמן, זה גורר אחריו טיפולים רבים
 ויקרים, שלדעתי הם בגדר בזבוז הנגרם רק בשל הזנחה . אם יכולנו להגיע
 להדברת הזבובים ברפת, אין סיבה שנסבול ממכת יתושים . אני מתריע באוזני
 החברים האחראים לבריכה, אך משום-מה אין הד לדברי, וזה אחד הדברים
 שמציקים לי מאוד .

בשביל מי אני עושה זאת ? , שואל בנימין בנימה של עצבות , הרי צריך להבין
 שאם תחזור מכת זבובים או יתושים, היא "תכה" בכולנו !

בכל זאת מן הדין להודות, שאני נהנה מעבודתי . הגעתי ליידע מקצועי רב
 והכל ע"י לימוד עצמי . הייתי מצפה שמישהו יתחיל להתלוות לפעולתי

התברואתית, אחלק ברצון את הידע והנסיון עם כל אחד. והאמיני, אפשר למצוא בזה עניין רב.

ואיך אתה מרגיש במציאות המשתנה? שאלתי מתוך היסוס-מה, אך תשובתו של בנימין הפתיעה בכנותה.

תמיד התהלכתי בצידי הדרך בקיבוץ. לא הכל היה מקובל עלי, לכך גם לא פעלתי ברועדות. יש לי אהבות משלי. אני אוהב ספר טוב, מוזיקה ולימוד בשטח מקצועי או לימוד שפה (צרפתית, למשל). למדתי בזמנו גנטיקה והגעתי בשטח זה להישגים לא-מבוטלים. כל זה ביחד בא למלא את שעות הפנאי שלי ואיך לי בכלל הרגשת בדידות. גולת הכותרת של הבילוי שלי - אלה הן השיחות עם נכדי הגדול. זהו אושר אמיתי, כשנוצר קשר בין הדורות, ויש מה להעביר לבנים ולנכדים. בכלל אני יודע ליהנות מדברים שונים סביבי: מן הטבע, מציוץ הציפורים על הדשא. מוזיקה מצליחה לפעמים לסחוט ממני אפילו דמעה. וכשאני יוצא מפתח ביתי ל"רחוב" ושר בקול מנגינות אהובות, מסתכלים עלי חברים בחשדנות: מה קרה לו לבנימין זה, שואלים הם את עצמם, ואינם מבינים מאיך נובעת השמחה. אבל איך הדבר מפריע לי כלל ועיקר - אני מצליח לגרש את השיעמום, הבדידות היא ממני והלאה, וזה הרי העיקר!

מה אומר ומה אדבר? גיליתי אדם אופטימי ושמן בחלקו - וזה ממש אוצר.

שמעה ורשמה ל י ז ק ה

מ י ל ו ן כ ל כ ל י

א י נ פ ל צ י ה לפי הגדרתו ה"קלסית" של דוד הורביץ, הנגיד הראשון של בנק ישראל, אינפלציה היא מצב המשק בו ה ר ב ה כ ס ף "רץ" אחרי מ ע ט ס ח ו ר ר ת , ואז מחירי הסחורות עולים , ובהיפר-אינפלציה עולים בצורה מסחררת .

הפתרון הוא בשני מסלולים :

1. להקטין כמות הכסף בידי הציבור באמצעים שונים (מסים, הקטנת ההכנסות והאשראי וכו') ;

2. להגדיל כמות הסחורות , ז. א. להגדיל את הייצור או מה שקוראים צמיחה . הדבר מסתבך לעיתים, כשגורמים הכלכליים הריאליים מצטרף

מרכיב פסיכולוגי של אי-אמון במערכת - וציפיות הציבור מממשות את עצמן . אז הבעיה המרכזית היא להחזיר את האמון של הציבור במערכת הכלכלית, כדי להפסיק את ההידרדרות . במשטר הדמוקרטי מלחמה זו אינה קלה .

58

ה י פ ר - לפי ההגדרות המקובלות קיימת היפר-אינפלציה כאשר עליית

א י נ פ ל צ י ה המחירים עולה על 30% לחודש . ההיפר-אינפלציה הופיעה בעבר במדינות קטנות בעלות מערכות מיסוי לקויות או

בארצות שנחלשו כתוצאה ממלחמה . בסיום תקופת ההיפר-אינפלציה היה בכל

המקרים צורך בהנהגת מערכת מטבע חדשה . בתקופת ההיפר-אינפלציה ישנה

שאיפה להקטין את ההזדקקות לכסף ולבסס את המסחר על יחסי חליפין ריאליים .

ה כ נ ס ה בתקופת אינפלציה חלים שינויים ניכרים בכוח הקניה של הכסף

ר י א ל י ת כדי לחשב את ערכה הריאלי של ההכנסה, יש לחלקה במדד

המחירים ולנכות בכך את השפעת האינפלציה .

מ א ז ן דו"ח של חברה עסקית הנערך בדרך כלל אחת לשנה ומציג את ערך

נכסיה לעומת סיכום ההתחייבויות וההון העצמי . המאזן מיועד

לבעלי החברה ולמוסדות חיצוניים . את המאזן מכינה הנהלת החברה, העושה

כל מאמץ - במסגרת כללים מקובלים - להציג הצלחות ומצב פיננסי איתן .

מ ד ד מדד המשקף את השינויים החודשיים היחסיים במחירי המוצרים

(המחירים והשירותים המהווים את "סל" הצריכה של משפחה ממוצעת, אשר

מפרנסה הוא עובד שכיר . הרכב הסל והמשקל היחסי של הסעיפים

לצרכן)

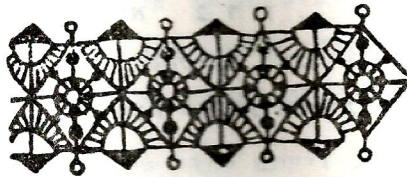
השונים בו, נקבע ע"י הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד המחירים המתפרסם בישראל משמש בסיס לכל חישובי ההצמדה במשק.

פ י ח ו ת היחס בין שיעור הפיחות של המטבע המקומי לבין שיעור האינ-
ר י א ל י פלציה, לדוגמה: אם בשנה מסוימת פוחת השקל ב-80% לעומת
הדולר, בעוד ששיעור האינפלציה היה 90% - אז הפיחות הריאלי
הוא $11\% = (89\% = \frac{0.80}{0.90})$, כלומר פיחות ריאלי של 11%.

ש ע ר שער הריבית למעשה, להבדיל מהשער הנקוב. שער הריבית
ה ר י ב י ת הנקובה אינו משקף לרוב את מלוא תשלום הריבית. קיימים
האפקטיבי מספר נוהלים המתלווים לקבלת הלרואה ומקרים של תשלומי
הריבית, כך שבדרך כלל הריבית האפקטיבית גבוהה מהריבית
הנקובה בחוזה ההלרואה.

ת מ ח י ר מערכת חשבונאית המפרטת ומנתחת את ההוצאות ליחידת ליצור או
ליחידת מוצר. התמחיר נועד לספק נתונים לצרכיו הפנימיים
של הארגון: ניהול תקיץ, תכנון ובקרה.

הועתק בעלון רבדים
הוסיף את סעיף ה"אינפלציה" - מ ת ס

פ נ י ה ח ב ר י ת

פנייתי מכוונת לכלל המשתמשים ברכב הקיבוץ, לכל יעד שהוא.
בואו ננהיג שיטה של מ כ ו נ י ת נ ק י ה ! כל המשתמש ברכב, ימסור נא אותו לבא אחרינו נקי ונעים לשימוש !!
גם עובדי המוסך ישמחו לקבל לתי-קון מכונית נקיה.
המאמץ הנדרש: קח אתך ש ק י ת נ י ל ו ר ון רגילה, מלא אותה בזמן הנסיעה ככל שתרצה, ולכשתגיע חזרה לקיבוץ - הוצא אותה, נער את המושבים וחייך אל הבא אחריך.
לא קשה, נכון? אז כדאי לנסות!
בתודה מראש - א ו ר י ב

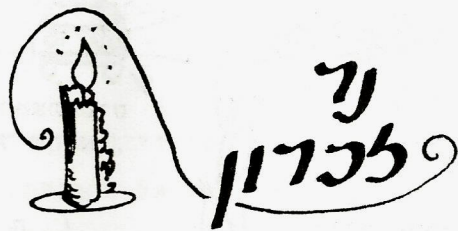
מ ו ר ע צ ת " צ פ י ת "

בנוכחות הוריס, תלמידים וחברי קיבוצים רבים - ומלוא חבר
המורים והמחנכים במוסד - נפתחה בליל שבת, 23.11 מועצת
"צפית" בבית הבנים בכפר מנחם .

פתחה את הערב ענת מאור - הרכזת הפדגוגית של המוסד .
ראשון המברכים היה ראש מועצת יואב זליג הלביי
ואחריו מזכיר הקיבוץ הארצי ג'רמס, אשר צייץ בברכתו את
המיוחדות של מועצה זו, המנסה לערב בנעשה במוסד, בקביעת מדיניות
חינוכית, ציבור גדול של הוריס וחברים .

המחנך והסופר ס. יזהר כיבד את המועצה בנאום נרגש, אשר
בא להזכיר לכולנו, כי הגיעה העת להשיב לשאלות רבות שנשאלו על
ידו ונשאלות ללא הרף על ידינו .

הנעימה את הערב מקהלת יואב בניצוחו של אסא ברק ,
כך שובצו קטעי משחק וריקוד של חניכי המוסד, שהעידו כאלף עדים,
כי משהו "זז" בצפית - נדמה שמרץ הנעורים מצא לו את מסלולו
הרצוי .

- ירוסף אלקלעי, בן 96 - 4.12.79
- אמילי ז'ורנו, בת 62 - 5.12.57
- חיים פ.-פלסקובסקי, בן 62 - 15.12.77
- זליג יובל, בן 68 - 23.12.74
- פינטל שהם, בן 69 - 25.12.82

בשבילי הכפר מס. 5, ר' כסלו תשמ"ה - 30.11.84

לינה משפחתית - סיבה, תוצאה או מה ?

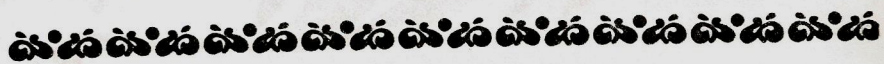
מזה למעלה מ-15 שנים מדווחים המחקרים על קשר בין צורת הסדרי הלינה של הילדים בקיבוצים לבין עמדות חברים באותם קיבוצים כלפי מידת השיתופיות הרצויה בתחומי החיים השונים, זיקה לקיבוץ ומחוייבות אידיאולוגית לעקרונות-תיו ומידת ההשתתפות הפעילה של חברים וחברות בחיי הציבור. המימצא הבולט הוא שהקשר בין התופעות הוא כזה שבקיבוצים בהם נהוגה הלינה המשפחתית, יש עמדות התומכות פחות ב"נורמות השיתופיות", בזיקה לחיי הקיבוץ ובמחוייבות האידאולוגית לעקרונותיו. בהם גם נמוכה יותר מידת ההשתתפות הפעילה של חברים וחברות בחיי הציבור (כגון בנשיאה בתפקידים בעבודה ובקהילה וכן בהשתתפות בשיחות הקיבוץ + אסיפות החברים). עניין שנשאר סתום עד לאחרונה הוא ההסבר הסיבתי של הקשר. האם פירושו שהלינה המשפחתית מביאה לירידה במידת ההשתתפות בחיי הציבור ולעמדות "פחות קיבוציות", או אולי העמדות וההתנהגויות בנושאים אלו הן המביאות להכרעה על מעבר מלינה בבתים ללינה בחדרי ההורים.

ניתוח הנתונים ממחקר שנערך ב-1978 ועימותם אל מול ההתפתחויות בקיבוצים ששותפו באותו מחקר, בשנים שחלפו מאז, נותנת שובה חלקית לשאלת הקשר הסיבתי. מסקנת החוקרים בהקשר זה היתה כדלקמן:

מידת זיקתם לחיי קיבוץ של חברים וחברות ומידת מחוייבותם האידאולוגית לחברותם מקדימה את ההחלטה על שינוי שיטת הלינה מה"משותפת" אל ה"משפחתית". אך רק לאחר השינוי בשיטת הלינה יבואו לידי ביטוי ממשי בקיבוץ כולו השינויים המבוטאים בפחות-מעורבות במרכז הקיבוצי הפעיל.

החוקרים הגיעו למסקנה גם בדבר התהליך המתרחש לקראת ההכרעה על שינוי שיטת הלינה: קבוצה משמעותית של נשים מגיעות ראשונות לעמדות העומדות במיתאם עם תמיכה בלינה משפחתית ולתמיכה ישירה בה. אז, כנראה, מופעל לחץ על נשים אחרות ועל הגברים בקיבוץ, בתהליך שהינו בעצם "קרב התשה". מספר התומכים מביין הגברים במעבר ללינה משפחתית הולך וגדל. כאשר עמדות הגברים בנושאים כגון נורמות שיתופיות, הזיקה לחיי הקיבוץ, המחוייבות האידאולוגית ולינה משפחתית - משתוות עם אלה של הנשים בקיבוץ, חלה ההכרעה לעבור ללינה משפחתית. מכאן ואילך אין זו אלא שאלה של זמן בדבר מועד ביצוע המעבר למעשה.

(מתוך מחקרי המכון לחקר הקיבוץ)

שיר No טיפוס י נתן זך

אמר החכם לי טאי פה
ונש הגורסים לי טאי פה:

מי שלא אמר מקויו לא
לרצות, שקרן ושמא
לא רק שלא קתב שיר נו נאה
פי אם לא למד דקר מלי טאי פה.

פי אולי לא אין לנו די זמן לעקר הר
ואולי לא קאנו לקאן לעקר קרים
אבל יש לנו מעט זמן לקתב שירים
על הזכות הגדולה להיות פה
על הזכות הגדולה לומר לא
שבצעדיה אין שיר נו
ובצעדיה אין לי טאי פה
ונש הגורסים לי טאי פה

אז טיפו של חורף שלישי...

נובמבר 82

